

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 9P/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815217118
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Gešvantnerová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3815217118.19

DOPLŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza vo veci starostlivosti o maloletého: Q. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa matky: T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. B. XX/XX, O., zastúpená JUDr. Katarínou Gallovou, advokátkou so sídlom E. Belluša 10, Piešťany a otca: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, O., v konaní o zmenu rozhodnutia súdu o úprave rodičovských práv a povinností

r o z h o d o l :

Súd dopĺňa rozsudok Okresného súdu Prievidza 9P/59/2015 - 461 z 30.1.2018 o nasledovný výrok:
Súd zamietá návrh matky na zákaz styku otca s maloletým.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Prievidza rozsudkom 9P/59/2015 z 30.1.018 rozhodol výrokmi:

Konanie o návrhu otca na zverenie maloletého do jeho starostlivosti zastavil.

Rozsudok Okresného súdu Prievidza 13P/37/2013 zo dňa 25.9.2013, právoplatný 1.10.2013 sa v časti úpravy styku zmenil tak, že súd styk otca s maloletým neupravil.

Súd zamietol návrh otca na uloženie výchovného opatrenia - dočasného odňatia maloletého z osobnej starostlivosti matky na dobu štyroch mesiacov a jeho zverenie do osobnej starostlivosti špecializovaného zariadenia Orchidea n.o., so sídlom Necpalská cesta 32, Prievidza, ktorý sa mal realizovať na pracovisku v Bošanoch a mala byť uložená povinnosť maloletému podrobiť sa po určenú dobu štyroch mesiacov pobytu a diagnostike a odbornej pomoci v tomto zariadení s úpravou styku s maloletým podľa pravidiel tohto zariadenia.

Súd uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, otcovi a matke - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v špecializovanom zariadení Centrum Návrat Žilina, ul. Republika 31 po dobu jedného roka s tým, že nezisková organizácia určí termín a pracovisko poskytnutia psychologického poradenstva, ktoré bude zamerané na odstránenie vzájomnej nenávisťi rodičov, na prijatie vlastnej zodpovednosti za vstup do vzťahu s druhým rodičom maloletého, za kvalitu spolužitia, rozpad manželstva a porozvodovú situáciu, ďalej na rozchod v dobrom s partnerom a partnerkou, ktorého si vybrali ako dospelí za rodiča svojho dieťaťa a na dopriatie lásky a ochrany druhého rodiča, uznanie rovnakej zodpovednosti druhého rodiča za výchovu a starostlivosť o spoločné dieťa a na pochopenie a rozvinutie ďalších aspektov zodpovedného rodičovstva.

Súd návrh otca na uloženie výchovného opatrenia maloletému podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na obnovu vzťahu maloletého k otcovi a odstránenie problémov pri realizácii styku otca s maloletým zamietol.

Štátu súd náhradu trov konania nepriznal.

Súd zrušil neodkladné opatrenie, ktorým bol otcovi zakázaný styk s maloletým do skončenia konania vo veci samej, nariadené Uznesením Krajského súdu Trenčín 6Cop/3/2016 - 111 zo dňa 20.1.2016, právoplatné 15.2.2016.

2. Súd predložil vec na základe odvolania otca i matky Krajskému súdu Trenčín.

3. Krajský súd vec vrátil na postup podľa § 225 ods. 1,2 C.sp., pretože súd nerozhodol o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým, ktorý vo veci podala matka.

4. Rozsudkom sa má v zásade rozhodnúť vždy o celej prejednáwanej veci, t.j. súd musí vo výroku rozsudku vyčerpať celý predmet konania (pozri § 212 ods. 2 prvú vetu CSP). Na dopĺňací rozsudok sa primerane aplikujú všetky ustanovenia o rozsudku, t.j. ustanovenia § 212a nasl.CSP .

5. Podľa § § 225 C.s.p ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, návrh zamietne. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

6. Matka v návrhu na zákaz styku otca s maloletým poukázala, že v konaní Okresného súdu Prievidza 13 P 20/2014 sa otec domáhal zverenia maloletého do jeho starostlivosti. Vzhľadom na späťvzatie návrhu súd toto konanie zastavil. Po poslednom pojednávaní v tomto konaní otec prehlásil, že viac nemá syna, že bude platiť výživné a nebude sa o syna zaujímať. Maloletý má 11 rokov a navštevuje 6. ročník základnej školy. Maloletý je v matkinej starostlivosti. Pomáhajú jej rodičia, vozia ho na športové tréningy. Otec sa prestal o maloletého zaujímať, prestal ho navštevovať na hokejových tréningoch, len platí výživné. Maloletý sa na zmenu otcovho správania adaptoval, je so stavom spokojný, o otcovi sa odmieta baviť. V septembri 2015 otec prišiel na hokejový zápas, po skončení za jej maloletý pýtal so strachom či videla otca, žiadal ju aby neodchádzala preč. Dňa 3. 10. 2015 v Partizánskom ho volali otcovia iných hráčov aby prišiel do bufetu za otcom, čo odmietol, schoval sa do auta, dedo sa musel viackrát presvedčiť, že otec už odišiel. Potom sa maloletý vrátil v sprievode deda- matkinho otca, dopozerať zápas. Dňa 1. 10. 2015 sa cestou maloletého a učiteľky dozvedela že otec sa chcel informovať na výsledky maloletého. Chcel sa stretnúť s maloletým, čo tento odmietol. Maloletý sa o tom s matkou odmietol rozprávať, uviedol, že sa s otcom nechce stretnúť a má z neho strach. Učiteľka sa maloletého na otca pýtala, povedal jej, že má na neho negatívne spomienky a rozplakal sa. Po návšteve otca v škole sa maloletý začal uzatvárať, menil obvyklé správanie, prejavoval obavy z návštevy školy, túto začal odmietať navštevovať. Prejavovali sa u neho poruchy spánku, vnútorná nervozita a napätie. Vzhľadom na príznaky napätia a poruchy spánku navštívila detskú lekárku M.. Z. Y., ktorá vyslovila potrebu stabilizácie stavu maloletého a potrebu návštevy psychológa. Aj pred lekárkou sa maloletý pri zmienke o otcovi rozplakal. Dňa 7. 10. 2015 jej otec oznámil že sa chce stretnúť s maloletým 9. 10. 2015 požiadal ju, aby maloletého na to pripravila. Keď sa snažila vhodným spôsobom maloletého s tým oboznámiť, pri zmienke o otcovi znervóznel, prejavoval nepokoj a odmietal akýkoľvek kontakt s otcom. Preto otcovi oznámila, s prihliadnutím na vyjadrenia lekárky, že sa stretnutie s maloletým neuskutoční. Dňa 9. 10. 2015 bol maloletý od rána neurotický, preto opäť navštívila detskú lekárku, ktorá zotrvala na tom, že nie je vhodné aby sa dieťa stretávalo s otcom. Dňa 13. 10. 2015 sa náhodne stretli v čakárni u lekárky M.. Y. s otcom, lekárka otcovi maloletého vysvetlila že maloletý je v zlom psychickom stave a neodporúča styk s ním. Otec tam maloletého ani nepozdravil. Dňa 14. 10. 2015 otcovi oznámila SMS správou že sa jeho stretnutie s maloletým neuskutoční. Otec trval na stretnutí. Pre navrhovateľku je nepochopiteľné, že sa tváril, ako by ani neexistovali. Dňa 14. 10.2015 oznámila otcovi, že styk sa neuskutoční, vzhľadom na odmietať postoj maloletého. Tento na styku trval. Preto navštívila ÚPSVR a žiadala ich o pomoc. Na ich doporučenie navštívila klinickú psychologičku O.. C. L., ktorá vykonala jeho predbežné vyšetrenie so záverom, že dieťa verbalizuje že s nechce s otcom stretávať a odmieta ho. Preto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu. Matka poukázala, že je potrebné zisťovať príčinu tohto odmietať postoja dieťaťa. Vylúčila, že by dôvodom mohol byť vzájomný negatívny postoj rodičov. Podľa nej sa maloletý aj zhoršil v škole, odkedy sa otec pokúša

o obnovenie stretnutí s dieťaťom. Pripojila potvrdenie od psychologičky z 19.10.2015 v ktorom táto neodporučila stretávanie s biologickým otcom na silu a potvrdenia od detskej lekárky z 5 a 9. 10.2015, ktorá uviedla, že u maloletého je nutná medikácia a návštevy psychológa, pretože maloletý nie je stabilizovaný. Pripojila aj potvrdenie M..M. K., učiteľky maloletého z 10.10.2015, že keď sa v škole chcel otec stretnúť so synom, maloletý to odmietol a pustil sa do plaču. O týchto skutočnostiach spísal úradný záznam s matkou maloletého i pracovník ÚPSVR Prievidza dňa 6.10.2015 a 15.10.2015. Matka sa domáhala, aby bolo dohovorené otcovi aby sa správal v záujme maloletého a neobťažoval pedagogický zbor a lekárov. V priebehu konania doplnila k odvolaciemu konaniu v konaní o uložení neodkladného opatrenia odborné vyjadrenie O.. Q. C., PhD., psychologičky Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie Bratislava zo dňa 18. decembra 2015. Zo záverov tejto správy vyplýva, že na základe psychologického vyšetrenia môže konštatovať, že t. č. sa psychický aj fyzický vývin Q. vyvíja v norme a jeho adaptačné schopnosti na sociálne prostredia v blízkosti osoby, ktorá jej poskytuje sociálnu oporu, sú veku primerané. V prežívaní sa objavuje dlhodobá zvýšená emočná pohotovosť na zásahy do primárneho prostredia rodiny, a to najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s otcom. Matka je aktuálne významnou osobou, ktorá mu saturuje pocit bezpečia a istoty. Vo vzťahu k otcovi je Q. negativistický, čo je výsledkom otcových prevažne negatívnych prejavov voči nemu. V prežívaní aktuálne absentujú vyjadrenia pozitívnych emócií voči nemu. Dočasne by bolo vhodné eliminovať kontakt s otcom tak, aby sa znížila emočná tenznosť najmä v súvislosti s realizáciou styku a kontaktu s ním, ktorá vychádza najmä z nespracovaných negatívnych zážitkov konania otca voči Q. a matke. Znížením a najmä zdržaním sa negatívnych prejavov otca a vyjadrenie pozitívnych prejavov voči Q. by Q. dostal od otca signál akceptácie jeho emocionálnych a sociálnych potrieb a mohlo by dôjsť k zníženiu negatívneho emočného napätia vo vzťahu Q. k otcovi.

7. Súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, podľa jeho záverov znaleckým psychologickým vyšetrením znalec nezistil, že by bol maloletý vystavený takému konaniu (fyzické ataky zo strany otca, ktoré sú zmieňované v anamnéze, resp. v spise), ktoré by v ňom zanechali negatívne psychické následky v zmysle traumatizácie, resp. posttraumatickej stresovej poruchy. Znaleckým psychologickým vyšetrením znalec tiež nezistil v psychickom prežívaní maloletého afektívne, resp. úzkostné poruchy, ktoré by boli vyvolané neprimeraným správaním sa ľudí, teda rodičov, ktorí zabezpečujú maloletého starostlivosť. Aktuálne správanie maloletého voči otcovi súvisí s tým, že maloletý zo strany otca nepociťoval dostatočné emocionálne prijatie, maloletý subjektívne necítil, že ho otec ľúbi (aj v rámci rozhovoru sa maloletý zmienil, že necíti, že ho má otec rád, že ho ľúbi).

8. Podľa správy psychologičky realizujúcej opatrenie o nariadení výchovného opatrenia, ktoré sa realizovalo na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, sa nepodarilo naplniť cieľ, ktorým bolo budovanie rodinných väzieb, obnovenie vzťahu otca s dieťaťom. Bolo zistené, že medzi rodičmi je vážne narušená komunikácia, napriek snahe sa nepodarilo zmeniť postoj Q.. Q. naďalej odmieta stretávanie s otcom, nemá záujem o kontakt blízkych, ani vzdialených osôb zo strany otca. Odmietol sa zúčastňovať sa poradenstva, čo úrad rešpektoval. Úrad mal záujem sa stretnúť s maloletým pred pojednávaním, zistiť, čo sa zmenilo od posledného stretnutia, zistiť jeho názor k návrhu otca. S matkou mali dohodnuté osobné stretnutie - opakovane, mali záujem vysvetliť maloletému situáciu, aby nebol pod stresom, alebo pod tlakom z jeho možného umiestnenia do zariadenia. Matka zrušila obidva termíny, ktoré mali s ňou dohodnuté z dôvodov, že Q. si potrebuje opravovať známky v škole, v druhom prípade to zrušila z dôvodu, že musela ísť do Piešťan. Poradenstvom bolo zistené, že problém je hlavne v rodičoch, malo by sa zamerať poradenstvo v prvom rade na rodičov - na rodinnú terapiu, do ktorej by bol mal. zapojený až v čase, keď vzájomná hostilita medzi rodičmi ustúpi. Maloletý je vystavený vnútornému konfliktu, riešil lojalitu k jednotlivým rodičom týmto spôsobom. Toto má dopad na psychický vývin maloletého, je potrebné, aby si to rodičia uvedomili. Je v záujme dieťaťa, aby začali spolu komunikovať a spolupracovať na výchove dieťaťa. Vykonali pohovor s maloletým Q.. Povedal, že sa nechce stretávať s otcom, avizoval, že keď ho stretne na verejnosti, nebude si ho všímať. Nemá záujem na psychologickom poradenstve na referáte. Uviedol, že sa s nikým z otcovej strany nestretáva, ani s iným príbuznými. Mal. sa vyjadril, že mamina je pre neho všetko, nič by na nej nezmenil, má u nej istotu, bezpečie, lásku. Na osobu otca uviedol, že mu na ňom vadí všetko. Má to súvislosť s minulosťou, keď spolu žili, otec musel mať vždy pravdu. Pristúpil k argumentácii, ktorú opakovane používa - napr. že si nesprávne nabalil výstroj, čo sa stalo jedenkrát a otec mal byť na to nahnevaný.

9. Súd vypočul maloletého, ktorý sa vyjadril, že ho mrzí, že sa rodičia medzi sebou neznášajú. Je pravda, že sa predtým vyjadril pred sudkyňou, že má rád aj otca aj mamu, len nechce, aby otec na neho začal

kričať. Občas ho aj bil. Teraz už otca nemá rád. Nikdy mu otec nevedel nič normálne vysvetliť povedať, vždy musel všetko pochopiť na prvý raz. Inak reagoval agresívne. Je pravda, že ho vozil na turnaj. Mali nejaké zhodné názory, väčšinou sa to týkalo hokeja. Pokiaľ vie, otec hrával hokej, keď bol mladý, profesionálne nehrával. Väčšinou ho otec riadil, hoci to aj bolo v rozpore s tým, čo povedal tréner. Mal na to svoje názory. To bolo problematické. Otec na neho pôsobil, že je stále nahnevaný. Bitky zo strany otca bývali vtedy, keď od neho niečo chcel a on to neurobil, alebo keď nebolo to, čo on chcel. Otec ho bil po zadku, keď bol menší, niekedy mu dal facku, dal jednu - dve facky. Bolo to vtedy, keď niečo neurobil niečo podľa jeho predstáv. Nevie ako to bolo často. Tá ostatná komunikácia bola taká, že otec bol väčšinou nahnevaný. Vyzeralo to, ako keby ho nemal rád.

10. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci o návrhu matky na zákaz styku tak, že návrh zamietol. Súd dospel k záveru a potvrdili to i správy o realizácii psychologického procesu i znalecký posudok, že matka svojim odmietavým postojom k otcovi ovplyvňuje i maloletého. Postoj maloletého v súčasnosti neumožňuje realizovať styk s otcom pre odmietavý postoj dieťaťa. Takýto názor predniesol maloletý i pred súdom a vyplýva z neho to, čo potvrdil i znalec v posudku, že správanie maloletého vo vzťahu k otcovi je regresné, nezodpovedá veku dieťaťa a podľa názoru súdu ani zistenému správaniu otca k maloletému. Správanie otca ako ho popísal maloletý - prísnosť, to že pôsobí ako by bol stále nahnevaný, že použil vo vzťahu k maloletému fyzické tresty, je možné korigovať pôsobením odborníka - psychologickým poradenstvom. Vzhľadom k tomu, že v tom čase to bol otec ktorý ho vozil na tréningy hokeja, pričom aktívny šport vyžaduje vyššiu mieru disciplíny v príprave i v strave, nešlo podľa názoru súdu o konanie, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako konanie odôvodňujúce takýto zásah do výkonu rodičovských práv a povinností otca, naviac by to nebolo v záujme maloletého dieťaťa, ako na to poukázal i znalec.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku, čo sa ním sleduje a podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1,2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení o výkone rozhodnutia Civilného sporového poriadku a Exekučného poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa ustanovení o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých Civilného mimosporového poriadku.